वाचारंभणंविकारोनामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यं सर्वंखल्विदंब्रह्मेत्यादिभिस्तथाप्रतिपादनादित्यर्थः अतःकारणादृषयोमंत्रास्तद्द्राष्टारोवात्वय्येवमनो
वचनाचरितंदधुःमनसाआचरितंतात्पर्यंवचनाचरितमभिधानंचधृतवंतःनपृथग्विकारेष्वित्यर्थः अत्रनिदर्शनम् कथमयथेति नृणांभूचराणांयत्र
कुत्रापिदत्तानिक्षिप्तानिपदानिभुविकथमयथाभवंतिअदत्तानिभवंति अतोयथामृत्पाषाणेष्टकादिषुदत्तानिपदानिभुवंनव्यभिचरंति तथायत्कि
मपिविकारजातंवदंतोवेदास्त्वामेवसर्वकारणंपरमार्थभूतंप्रतिपादयंतीत्यर्थः॥१५॥ द्रुहिणवन्हिरवींद्रमुखामराजगदिदंनभवेत्पृथगुत्थितं बहुमुखैर
पिमंत्रगणैरजस्त्वमुरुमूर्तिरतोविनिगद्यसे २ त्वमेवसर्वनिगमगोचरइतिसतांप्रवृत्त्याद्रढयति इतितवेति त्वमेवसर्वकारणत्वेनपरमार्थइतिकृत्वाभोरुय
धिपतेत्रिगुणमायामृगीनर्तक सूरयोविवेकिनस्तवअखिललोकमलक्षपणकथामृताब्धिं सकलजनवृजिननिरसनहेतुं कीर्तिसुधासिंधुमवगाह्यनि
षेव्यतपांसितपंतीतितपांसिपापानिदुःखानिवाजहुस्त्यक्तवंतः त्वदीयकथामात्रेणयदापापत्यागः तदाकिमुवक्तव्यंयेपुनःस्वधामविधुताशयकाल

इतितवसूरयरुयधिपतेऽखिललोकमलक्षपणकथाऽमृताब्धिमवगाह्यतपांसिजहुः॥
किमुतपुनःस्वधामविधुताशयकालगुणाःपरमभजंतियेपदमजस्रसुखानुभवम्॥१६॥

गुणाः स्वधाम्नास्वरूपस्फुरणेनैवविधुतास्त्यक्ताआशयगुणाअंतःकरणधर्मारागादयःकालगुणाजरादयश्चयैस्तेतथा हेपरम तवाजस्रसुखानुभवमखं
डानंदानुभवंपदंस्वरूपंभजंतिसेवंतेतथाभूताःदुःखानित्यजंतीति तद्यथा पुष्करपलाशमापोनश्लिष्यंतेएवमेवैनंविदित्वापापंकर्मनश्लिष्यतेनकर्म
णालिप्यतेपापकेनतत्सुकृतदुष्कृतेविधुनुते एवंहवावनतपतिकिमहंसाधुनाकरवंकिमहंपापमकरवमित्यादिश्रुतेरित्यर्थः॥१६॥ सकलवेदगणेरित
सद्गुणस्त्वमितिसर्वमनीषिजनारताः त्वयिसुभद्रगुणश्रवणादिभिस्तवपदस्मरणेनगतक्लमाः ॥ ३ ॥ असूर्यानामतेलोकाअंधेनतमसावृताः तांस्ते
प्रेत्याभिगच्छंतियेकेचात्महनोजनाः तथानचेदवेदीन्महतीविनष्टिः येतद्विदुरमृतास्तेभवंत्यथेतरेदुःखमेवोपयंतीत्याद्याःश्रुतयः पूर्वश्लोकोक्तोभ
यविधभजनहीनान्निंदंति